

Schoon water voor elk kind!

GROEP 7/8

Aye uit Thailand

Verhaal

Unicef/2008/??

De schoolbel klinkt hard door de klas, 'wat duurde de ochtend lang', denkt de 11-jarige Aye, die in het dorpje Baan Bang Muang in Thailand woont. Maar nu zijn de lessen eindelijk voorbij! Aye en de andere kinderen uit haar klas springen blij op en rennen snel naar buiten. Vanmiddag krijgen ze voor één keer even geen rekenen en taal. Voor het eerst in jaren is er eindelijk weer eens een sportdag.

Als ze de school uit komen is het al heel erg warm, terwijl het net pas middag is. Toch trekt Aye zich er niets van aan, ze is de hitte gewend net als de andere kinderen. Voor de sportdag zijn er allemaal leuke spelletjes en sportwedstrijden georganiseerd. Er is van alles te doen, zoals voetbal-, volleybal- en hardloophwedstrijden. Eigenlijk vindt Aye alles wel leuk, maar het meest houdt zij van volleyballen met haar vrienden en vriendinnen.

Kinderen in conflictgebieden

GROEP 7/8

Verhaal

Het volleybalteam van Aye is heel erg goed, ze staan in de finalewedstrijd. Gespannen kijken de andere klasgenoten naar de wedstrijd, het team heeft nog maar een punt nodig om te winnen. Als Aye de bal opslaat, is het zo stil, dat je een speld kunt horen vallen. De bal gaat heen en weer over het net, tot Aye de bal bij de tegenpartij op de grond slaat. 'Yes!', roept Aye, 'we hebben gewonnen.' Iedereen barst in juichen uit, het was echt een spannende wedstrijd. De tegenpartij was ook heel goed, maar het team van Aye net iets beter. Ze is trots dat ze de winnende treffer heeft gemaakt, maar winnen doe je met z'n allen.

Dorstig rent iedereen naar de kraan, ze zijn dan wel gewend aan de hitte maar als je sport in die warme zon krijg je wel sneller dorst. 'Klok, klok, klok,' Aye lijkt wel uitgedroogd, zo snel drinkt ze een beker met kristalhelder water leeg. Snel vult ze hem nog een keer met het schone water dat uit de nieuwe kraan stroomt. 'Vroeger kwam er erg vies water uit de kraan,' vertelt Aye, 'alleen als je geld had, kon je op school een flesje met schoon water kopen. Mijn vader en moeder zijn heel erg arm en daarom kon ik dat niet. Ook de meeste van mijn vrienden moesten het ongezonde water drinken en het smaakte ook nog eens heel erg vies, naar roest.'

Het water was eerst zelfs zo vies, dat Aye en haar vrienden vaak ziek werden. 'De ene keer hadden we pijn in ons buik en de andere keer weer diaree. En we bleven het water gewoon drinken omdat we ook niet wisten dat we juist daarvan ziek werden.' Ook de meesters en juffen van de school begrepen maar niet waarom er zo vaak kinderen niet lekker waren. Tot Unicef op school langskwam

en het water onderzocht: het was zo ongezond omdat er allemaal roest in zat. Het drinkwater werd namelijk in een hele grote ijzeren tank bewaard, maar die was al wel vijftig jaar oud en daardoor van binnen helemaal verroest.

Nu heeft de school van Aye dankzij Unicef een heel nieuw watersysteem en krijgen alle kinderen waar zij recht op hebben. Schoon drinkwater, gewoon uit de kraan! Aye lacht en neemt lekker nog een glas koud water: 'We kunnen nu zoveel drinken als we willen en we hebben eindelijk geen buikpijn meer.'

Unicef/2008/Roger Lemoyne